

OVERDENKING

Vier vijf mei...

“¹ Christus heeft ons bevrijd opdat wij in vrijheid zouden leven;”

Lezen: Galaten 5

In ons land breken de dagen van vieren en herdenken weer aan. Op 4 mei vindt de Nationale Herdenking plaats van de Nederlandse oorlogsslachtoffers. Herdacht worden al diegenen die tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn omgekomen of vermoord en allen die zijn omgekomen in oorlogssituaties en bij vredesoperaties na de Tweede Wereldoorlog. We nemen hierbij twee minuten stilte in acht. Op 5 mei wordt de Bevrijding herdacht en gevierd en dat wij sindsdien in vrijheid leven. Dit gebeurt met tal van festiviteiten.

Vaak ben ik op 4 mei ergens bij een herdenking. Soms volg ik de plechtigheden via de televisie. Zo herinner ik me de nationale herdenking op de Dam op zaterdag 4 mei 2013. Toen gebeurde daar iets opmerkelijks. Er klonk applaus na een toespraak. Dat was heel ongebruikelijk. Tegelijkertijd was het heel begrijpelijk.

Peter van Uhm, generaal Buiten Dienst, de vroegere Commandant der Strijdkrachten had de toespraak gehouden. In deze toespraak noemde hij zijn beweegredenen om te dienen in het leger.

Vervolgens sprak hij over zijn zoon, eerste luitenant Dennis van Uhm die op 18 april 2008 op 23-jarige leeftijd in Uruzgan om het leven kwam door een aanslag met een bermbom.

Uit de toespraak van Peter van Uhm:

Ook mijn zoon besloot te dienen.

Wat was ik trots.

Hij sneuvelde.

Voor een ander volk.

In een ander land.

Vijf jaar en zestien dagen geleden.

Het waren duistere dagen.

Wat heb je aan idealen, wat heb je aan die betere wereld morgen, als je er vandaag je zoon aan verliest?

Dat zijn de vragen die ook ik mijzelf stelde.

Twee weken na zijn dood stond ik hier op De Dam.

Het was 4 mei 2008.

Een moeilijk, confronterend moment.

Maar ook een bewuste keuze.

Dit monument, gewijd aan de nagedachtenis van alle Nederlandse oorlogsslachtoffers, maar ook de saamhorigheid hier op De Dam en in het land, het hielp mij.

4 Mei hielp mij koers te houden in die duistere dagen waarin dienen zo'n pijn deed.

Ik hoop dat 4 mei ons allen helpt koers te houden.

Niet alleen vandaag.

Maar ook de driehonderd-vier-en-zestig dagen erna.

Een vader die vertelde over zijn keuze en de keuze van zijn zoon; welke consequenties die keuze had gehad.

Deze toespraak was aangrijpend en indrukwekkend.

Daarom kwam er applaus.

Het zette mij aan het denken bij die andere Vader, die Zijn Zoon naar het slagveld liet gaan.

De Here God.

Ook dat is een aangrijpende en indrukwekkende geschiedenis.

Deze geschiedenis bepaalt ons erbij dat onze vrijheid duur betaald is.

De prijs was hoog. Onze vrijheid is te duur om te verkwanselen. Dat geldt voor alle facetten van onze vrijheid en met name voor onze geestelijke vrijheid.

De apostel Paulus schijft in zijn brief aan de Galaten:

“¹ Christus heeft ons bevrijd opdat wij in vrijheid zouden leven;”

Leef in vrijheid, leef als een bevrijd mens en misbruik de vrijheid niet.

In de kerk krijgt iedere zondag iets van 4 en 5 mei.

We herdenken de dood van de Here Jezus, voor ons, en vieren dat wij dankzij Hem bevrijd zijn. Die bevrijding wil op ons inwerken en in ons

doorwerken, zodat wij, omdat we weten dat we de vrijheid aan een ander, de Ander (met een hoofdletter) te danken hebben, ook steeds meer aan die Ander en aan alle anderen om ons heen willen denken.

Om te besluiten met nog een citaat van Paulus in zijn brief aan de Galaten:
“¹³Broeders en zusters, u bent geroepen om vrij te zijn.”

Eens hoorde ik rond de nationale herdenkingsdagen een lied: ‘Vrede zit van binnen’, daarin komt de volgende passage voor:

*Als je zelf geen vrede hebt,
dan kan je het ook niet sluiten
want vrede zit van binnen
en komt daarna pas naar buiten.*

Ds. M. A. Bos